

Chirurgovy housle

25. VII. 1964



Dr. Alois Honěk u operačního stolu.

Lékařského diplomu dosáhl primář chirurgického oddělení nemocnice Na Františku MUDr. Alois Honěk vlastně na přání maminky. Ano, maminka to zavinila, že se nevěnoval houslařství jako jeho otec, děd a všichni další předkové po více jak pět set let. Měla konečně pravdu, když prohlásila, že těch houslařů je v rodu již dost

Ale co je v krvi půl tisíce let, nemůže ani sebezázračnější medicína z ní vyloučit. Dr. Honěk staví housle, violy a violoncella dál. Ovšem jen doma, ve volných chvílích. Jeho domácí pracovna je opravdu houslařská dílna s celým příslušenstvím i s vůní dřeva šumavského smrku. Rady nástrojů, které tu byly postaveny, jsou mistrovské. Ocenili je a oceňují mnozí domácí i zahraniční odborníci a umělci, kterým je dr. Honěk ke koncertování daroval nebo půjčil. Oficiálním potvrzením toho je skutečnost, že byl přijat za člena Krhu umělců houslařů.

Na svých uměleckých zájezdech loňského roku do Německé spolkové republiky a Itálie, hrálo Dvořákovovo kvarteto na Hoňkovy nástroje. S Dvořákovci se dr. Honěk setkal před několika roky zvláštní náhodou. Když si totiž violista poranil loket a byl v nemocnici na Františku operován spojil MUDr. Honěk své umění operační s uměním houslařským. Violistovi po operaci upravil obvarez tak, aby mohl i se zraněnou rukou



Hudebníci jsou u chirurga – houslaře častými hosty.

cvičit a hrát pacientům. K tomu mu půjčil svou violu. Dodnes docházejí Dvořákovci jako umělečtí patroni do nemocnice koncertovat pacientům.

Jejich vystoupení v Německé spolkové republice a v Itálii vzbudilo nejen mnoho projevů nadšené kritiky jejich umění, ale také hodně vzruchu. To proto, že odborníci měli zájem o nástroje. Domnívali se, že Dvořákovci hrají na nějaké staré, světové nástroje. Lze si představit jejich údiv, když jim bylo řečeno, že nástroje postavil pražský lékař...

A tak se tomuto pražskému lékaři na stole v dílně začíná kupit ko-

respondence ze světa. Vedle ní přibývají archy knihy, kterou dr. Honěk píše o původu houslí a jejich tajemství. Bude to překvapení.

Zdá se však, že ani touto knihou houslařská tradice rodu Hoňků nekončí. Mladší syn již jako dvanáctiletý postavil sám housle, které odborníci vysoko ocenili. Nyní se připravuje na mezinárodní soutěž nástrojů, která se bude asi za dva roky konat v Liege v Belgii. Ani tu tedy nepadlo jablko od stromu. A ten strom je hodně starý. Neboť podle kroniky stavěl jakýsi Honěk housle již tenkrát, když v Praze rostla Prašná brána...



U Hoňků v rodině už to houslařství asi zůstane navždy. Dvanáctiletý synek taky hoří pro tátovu lásku. Kolik takových obrázků otce se synem už by mohlo být v rodinné galerii....